

GİRESUN ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

FİZİK ANABİLİM DALI

YÜKSEK LİSANS TEZİ

⁴He ÇEKİRDEK ETKİLEŞMELERİNİN OPTİK MODEL KULLANILARAK İNCELENMESİ

ESENGÜL ARSLAN

ARALIK 2014

GİRESUN ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

FİZİK ANABİLİM DALI

YÜKSEK LİSANS TEZİ

⁴He ÇEKİRDEK ETKİLEŞMELERİNİN OPTİK MODEL KULLANILARAK İNCELENMESİ

ESENGÜL ARSLAN

ARALIK 2014

Fen Bilimleri Enstitü Müdürünün onayı.

Doç. Dr. Kültiğin ÇAVUŞOĞLU

..../..../.....

Müdür

Bu tezin Yüksek Lisans tezi olarak Fizik Anabilim Dalı standartlarına uygun olduğunu onaylarım.

Prof. Dr. Birol ERTUĞRAL

Anabilim Dalı Başkanı

Bu tezi okuduğumuzu ve Yüksek Lisans tezi olarak bütün gerekliliklerini yerine getirdiğini onaylarız.

Doç. Dr. Yasemin KÜÇÜK

Prof. Dr. Birol ERTUĞRAL

Ortak Danışman

Jüri Üyeleri

Prof. Dr. Birol ERTUĞRAL

Doç. Dr. Ayhan KARA

Doç. Dr. M. Serkan SOYLU

Yrd. Doç. Dr. Behzad BARIŞ

Yrd. Doç. Dr. Mustafa R. KAÇAL

Danışman

ÖZET

⁴He ÇEKİRDEK ETKİLEŞMELERİNİN OPTİK MODEL KULLANILARAK İNCELENMESİ

ARSLAN, Esengül

Giresun Üniversitesi

Fen Bilimleri Enstitüsü

Fizik Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi

Danışman: Prof. Dr. Birol ERTUĞRAL

Ortak Danışman: Doç. Dr. Yasemin KÜÇÜK

ARALIK 2014, 48 sayfa

Bu çalışmada, Optik Model çatısı altında fenomenolojik optik potansiyel kullanılarak farklı enerji aralıklarında ⁴He' un ⁴He, ¹¹B ve ¹²C üzerindeki elastik saçılması incelendi. ⁴He+⁴He, ⁴He+¹¹B ve ⁴He+¹²C sistemleri için diferansiyel elastik saçılma tesir kesiti teorik olarak elde edildi. Teorik ve deneysel sonuçlar arasında mükemmel bir uyum gözlemlendi.

Anahtar Kelimeler: Nükleer Reaksiyonlar, Elastik Saçılma, Optik Model, ⁴He Çekirdek Reaksiyonları.

ABSTRACT

INVESTIGATION OF THE ⁴He INTERACTIONS BY USING THE OPTICAL MODEL

ARSLAN, Esengül

Giresun University

Graduate School Of Natural and Applied Sciences

Department of Physics, Master Thesis

Supervisor: Prof. Dr. Birol ERTUĞRAL

Co-Supervisor: Assoc. Prof. Dr. Yasemin KÜÇÜK

DECEMBER 2014, 48 pages

In this study, we have analyzed elastic scattering of ⁴He on ⁴He, ¹¹B and ¹²C in framework of Optical Model by using phenomenological optical potential at different energy intervals. We have obtained differential elastic scattering cross section theoretically for the systems ⁴He+⁴He, ⁴He+¹¹B and ⁴He+¹²C. We have observed very good agreement between theoretically and experimental results.

Key Words: Nuclear Reactions, Elastic Scattering, Optical Model, ⁴He Nuclei Reactions.

TEŞEKKÜR

Tez çalışmamın tüm aşamalarında her türlü bilimsel desteği sağlayan değerli danışman hocalarım sayın Doç. Dr. Yasemin KÜÇÜK ve sayın Prof. Dr. Birol ERTUĞRAL' a sonsuz teşekkür ederim.

Tez çalışmam sırasında bilgileriyle yardımcı olan sayın hocam Öğr. Gör. Tanfer CANER' e ve desteğiyle yanımda olan fikir alışverişinde bulunduğum çalışma arkadaşım Talha EJDER' e sonsuz teşekkür ederim.

Lisans ve yüksek lisansta öğrencileri olduğum Giresun Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Fizik Bölümündeki hocalarıma ayrıca teşekkür ederim.

Maddi ve manevi desteklerini hiçbir zaman esirgemeyen her zaman yanımda olan aileme sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

İÇİNDEKİLER

ÖZETI
ABSTRACTII
TEŞEKKÜRIII
İÇİNDEKİLERIV
TABLOLAR DİZİNİVI
ŞEKİLLER DİZİNİVII
SİMGELER DİZİNİ VIII
1. GİRİŞ 1
1.1. Nükleer Reaksiyonlar2
1.2. Nükleer Reaksiyon Türleri4
1.2.1. Bileşik Çekirdek Reaksiyonları5
1.2.2. Direk Reaksiyonlar 6
1.2.2.1. Elastik Saçılma6
1.2.2.2. İnelastik Saçılma7
1.2.2.3. Transfer Reaksiyonları
1.2.2.4. Parçalanma Reaksiyonları8
1.2.2.5. Yakalama Reaksiyonları 8
1.2.3. Rezonans Reaksiyonları
1.3. Laboratuar ve Kütle Merkezi Sistemleri9
1.4. İki Cisim Problemi 12
1.5. Reaksiyon Tesir Kesitleri15

1.6. Elastik Saçılma Tesir Kesiti	18
2. MATERYAL VE METOT	23
2.1. Optik Model	23
2.1.1. Optik Potansiyelin Özellikleri	24
2.1.2. Etkin Potansiyel	25
2.1.2.1. Coulomb Potansiyeli	25
2.1.2.2. Nükleer Potansiyel	26
2.1.2.3. Merkezcil Potansiyel (V _l)	28
2.1.2.4. Spin Yörünge Terimi (Vso)	29
3. ARAŞTIRMA BULGULARI	30
3.1. ⁴ He Etkileşmelerinin Optik Model ile İncelenmesi	30
3.1.1. ⁴ He+ ⁴ He Sisteminin İncelenmesi	31
3.1.2. ⁴ He+ ¹¹ B Sisteminin İncelenmesi	35
3.1.3. ⁴ He+ ¹² C Sisteminin İncelenmesi	39
4. TARTIŞMA VE SONUÇ	43
KAYNAKLAR	44
ÖZGEÇMİŞ	48

TABLOLAR DİZİNİ

TABLO

1.1.	Nükleer reaksiyon örnekleri ve edinilen bilgiler
1.2.	Reaksiyon tesir kesitleri
3.1.	⁴ He+ ⁴ He sistemi için 120-280 MeV enerji aralığında potansiyel parametreleri, teorik reaksiyon tesir kesiti ve hata oranları
3.2.	⁴ He+ ¹¹ B sistemi için 40 ve 50 MeV enerjilerinde potansiyel parametreleri, teorik reaksiyon tesir kesiti ve hata oranları
3.3.	⁴ He+ ¹² C sistemi için 139-172.5 MeV enerji aralığında potansiyel parametreleri, teorik reaksiyon tesir kesiti ve hata oranları

ŞEKİLLER DİZİNİ

ŞEKİL
1.1. Weisskopf' a göre Nükleer Reaksiyon Şeması
1.2. Bileşik Çekirdek Reaksiyonu6
1.3. Elastik Saçılma7
1.4. İnelastik Saçılma
1.5. (a) Kütle Merkezi Sistemi, (b) Laboratuar Sistemi
1.6. Diferansiyel tesir kesitinin gösterimi
1.7. Farklı potansiyel durumlarına göre saçılma dalga fonksiyonunun davranışı 21
2.1.Wood-Saxon (WS) ve Wood-Saxon Kare (WS ²) Form Faktörlerinin Karşılaştırmalı Şekli
2.2. Wood-Saxon Form Faktörü ve Türevi
3.1.a. ⁴ He+ ⁴ He sistemi için 120-198.4 MeV enerji aralığında elastik saçılma tesir kesitinin açıya göre değişimi
3.1.b. ⁴ He+ ⁴ He sistemi için 198.8-280 MeV enerji aralığında elastik saçılma tesir kesitinin açıya göre değişimi
3.2. ${}^{4}\text{He}+{}^{11}\text{B}$ sistemi için $E_{lab} = 40 \text{ MeV}$ ' de reel potansiyel derinliği
3.3. ${}^{4}\text{He}+{}^{11}\text{B}$ sistemi için $E_{lab} = 40 \text{ MeV}$ ' de sanal potansiyel derinliği
3.4. ⁴ He+ ¹¹ B sistemi için 40 ve 50 MeV enerjilerindeki elastik saçılma tesir kesitinin açıya göre değişimi
3.5.a. ⁴ He+ ¹² C sistemi için 139 ve 145 MeV enerjilerindeki elastik saçılma tesir kesitinin açıya göre değişimi
3.5.b. ⁴ He+ ¹² C sistemi için 166 ve 172.5 MeV enerjilerindeki elastik saçılma tesir kesitinin açıya göre değişimi

SİMGELER DİZİNİ

A _P	Mermi Çekirdeğin Kütle Numarası
A _T	Hedef Çekirdeğin Kütle Numarası
а	Difüzyon Parametresi
В	Bor
С	Karbon
E _{km}	Kütle Merkezi Sisteminin Enerjisi
Elab	Laboratuar Sisteminin Enerjisi
Н	Hamiltonyen
Не	Helyum
R _C	Coulomb Yarıçapı
V	Potansiyel
V_C	Coulomb Potansiyeli
V_l	Merkezcil Potansiyel
Vso	Spin Yörünge Terimi
V_0	Reel Potansiyelin Derinliği
W_0	Sanal Potansiyelin Derinliği
σ	Tesir Kesiti
$d\sigma/d\Omega$	Diferansiyel Tesir Kesiti

KISALTMALAR

fm	Femtometre
MeV	Mega Elektron Volt
WS	Wood-Saxon
WS^2	Wood-Saxon Kare

1. GİRİŞ

Evrendeki tüm maddeler Büyük Patlama ile başlayan yıldızların oluşumu ve yaşamları süresince devam eden ve hatta yıldızların ölümü sırasında bile meydana gelen nükleer reaksiyonlar ile gerçekleşmektedir. 1920 yılında Aston, Helyum atomunun kütlesinin Hidrojen atomunun kütlesinin dört katından daha az olduğunu keşfetti. Bu keşifin hemen ardından yine 1920' de Eddington güneşin enerjisinin hidrojenin helyuma dönüşmesiyle üretebileceğini öne sürdü. Fakat yıldızda gözlenen sıcaklıkların füzyon reaksiyonu için gerekli enerjiye sahip olmadığı halde bu olayın nasıl gerçekleştiğine dair bir açıklık getiremedi. 1928' de ise Gamow ve bundan bağımsız olarak Condon ve Gourney, bir potansiyel engelinden bir parçacığın kuantum mekaniksel olarak tünelleme olasılığını hesapladılar. Bu hesaplamayla birlikte alfa bozunması açıklanmış oldu (1-3). Gamow' un çalışmasını kullanan Atkinson ve Houtermans, yıldızlarda enerji üretimini kuantum mekaniksel tünelleme olayıyla açıklanabileceğini öne sürdüler (4).

Bir hızlandırıcı kullanılarak yapılan ilk nükleer reaksiyon, 1932 yılında Cockcroft ve Walton tarafından ⁷Li hedefinin hızlandırılmış protonlarla bombardımanı olmuştur. Lityumun, birkaç keV enerjili protonlarla bombardımanı sonucunda Lityumu parçalayarak iki Helyum çekirdeği oluşturdular. Bu nükleer reaksiyon zaman sonra element sentezinde öneme sahip olan pp zinciri olarak isimlendirildi. Bu çalışmaları takip eden yıllarda Hoyle o güne kadarki nükleer çalışmaları göz önünde bulundurarak Element Sentezinin teorisini geliştirdi (5,6). Bu dönemde yapılan nükleer fizik deneyleri 5 ve 8 kütle numarasına sahip çekirdek olmadığını göstermişti. Bundan dolayı hafif çekirdeklerin birleşerek daha ağır cekirdekleri sentezlerken bu kütle aralığını nasıl atladıkları merak konusu olmustu. 1951' de Salpeter dengede bulunan az bir miktar ⁸Be' nin bir alfa parçacığı yakalamasıyla kararlı ¹²C çekirdeğini oluşturabileceğini ve sonra "üçlü alfa reaksiyonu" olarak adlandırılan bu reaksiyonun kırmızı dev yıldızlarının ana enerji kaynağı olabileceğini ileri sürdü (7). Hoyle, bu alfa yakalama reaksiyonunun gerçekleşme ihtimalinin, ¹²C çekirdeğinin sıfır spin ve pozitif pariteli 7,7 MeV enerjili bir uyarılmış durumu olmaması durumunda çok düşük olduğunu belirtti. Bu enerji seviyesinin varlığı ve özellikleri belirlendi (8,9). Böylece üçlü alfa reaksiyonu ile 5 ve 8 kütle numaraları arasındaki boşluğun nasıl geçilmiş olduğu açıklandı.

Günümüzden yaklaşık 14 milyar yıl önce meydana gelen Büyük Patlama (Big Bang) çekirdek sentezinde oluşan hafif elementlerden biri de ⁴He' dur. Bu nedenle ⁴He çekirdek etkileşmeleri nükleer fizik ve nükleer astrofizikte büyük ilgi çekmiş ve üzerinde en çok çalışılan konulardan biri olmuştur. Literatürde ⁴He çekirdeğinin ⁴He, ¹¹B ve ¹²C çekirdekleri üzerindeki etkileşmelerini incelemek için pek çok sayıda hem deneysel hem de bu deneyleri açıklamak amacıyla yapılan teorik çalışmalara rastlamak mümkündür (10-26).

Bu tez çalışmasının temel amacı, yıldızların oluşumunda önemli rol oynayan ⁴He çekirdeğinin, ⁴He+⁴He, ⁴He+¹¹B ve ⁴He+¹²C sistemleri için elastik saçılma reaksiyonunu inceleyip ve bu etkileşmelerin reaksiyon gözlenebilirlerini teorik olarak elde etmektir. Bu amaç doğrultusunda, ⁴He+⁴He elastik saçılma reaksiyonu için 120-280 MeV enerji aralığı, ⁴He+¹¹B elastik saçılma reaksiyonu için 40 MeV ve 50 MeV enerjileri ve son olarak ⁴He+¹²C elastik saçılma reaksiyonu için ise 139-172.5 MeV enerji aralığındaki tüm deneysel veriler her bir reaksiyon türü için incelenmiş ve bu enerji aralıklarındaki fenomenolojik potansiyeller kullanılarak Optik Model yardımıyla analiz edilmiştir. Bu çalışmamızda ⁴He+¹¹B elastik saçılma reaksiyonu (40 MeV ve 50 MeV) fenomenolojik potansiyeller kullanılarak ilk defa açıklanmıştır.

1.1. Nükleer Reaksiyonlar

Hedefteki bir maddenin enerjik parçacıklar ile bombardıman edilmesi sonucu nükleer reaksiyonlar meydana gelebilir. Bu nükleer reaksiyonlar; parçacık hızlandırıcısının ürettiği yüksek hızlı yüklü bir parçacık demetinin (elektronlar, protonlar, α parçacıkları ve daha ağır iyon demetleri gibi) bir hedef çekirdeğe gönderilmesiyle veya doğal olarak (kozmik ışınlardan kaynaklanan yüksek hızlı parçacıkların atmosferin üst tabakalarında ya da uzayda gerçekleştirdiği reaksiyonlardaki gibi) oluşabilmektedir. İlk nükleer reaksiyon deneyi Rutherford tarafından bir radyoaktif kaynaktan çıkan α parçacıkları kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Bu deneyde α parçacıklarının hedef çekirdekten elastik olarak mikleer reaksiyon deneyidir (27). Nükleer reaksiyonlar, parçacıkların kütle numaraları ve enerjilerine göre farklı grupta toplanırlar. Kütle numarası $A \le 4$ olan hafif parçacıklar ve nükleon başına enerjisi 10 MeV veya daha düşük enerji mertebesindeki reaksiyonlar düşük enerjili nükleer reaksiyonlar grubundadırlar. $A \le 40$ parçacıkları ile oluşturulan nükleer reaksiyonlar ağır iyon nükleer reaksiyonlar, mezon üretiminin meydana geldiği, proton ve nötronların birbirine dönüşebildiği kinetik enerjisi 100 MeV – 1 GeV olan parçacıklar orta enerjili reaksiyonlar, nükleonları oluşturan kuarkların yeniden yapılanabildiği ve sihirli (exotic) parçacıkların tüm çeşitlerinin oluşturulabildiği kinetik enerjisi 1 GeV üzerinde olan parçacıklar ise yüksek enerjili reaksiyonlar grubunda yer almaktadır (28).

Nükleer saçılma ve nükleer reaksiyonlar sonucunda çekirdeğin özellikleriyle ilgili önemli bilgiler edinilmektedir (çekirdek büyüklüğü, yük dağılımı ve çekirdek kuvvetinin karakteri gibi). Nükleer fizik araştırmaları için yapılan nükleer reaksiyonlar ve bu reaksiyonlardan edinilen bilgiler Tablo 1.1' de gösterilmiştir.

Reaksiyon	Edinilen bilgi
Nükleon-nükleon saçılması	Temel nükleer kuvvet
Çekirdeklerin esnek saçılması	Çekirdek boyutu ve etkileşim potansiyeli
Uyarılmış düzeylerde esnek olmayan	Enerji düzey yerleşimi ve kuantum
saçılma	sayıları
Sürekli durumlar için esnek olmayan	Dev rezonanslar (vibrasyonal modlar)
saçılma	
Transfer ve knockout reaksiyonları	Tabakalı modelin ayrıntıları
Füzyon reaksiyonları	Astrofiziksel işlemler
Fisyon reaksiyonları	Sıvı-damlası modelinin özellikleri
Bileşik çekirdek oluşumu	Çekirdeğin istatiksel özellikleri
Çoklu parçalanma (multifragmantetion)	Nükleer maddenin fazları, Kollektif
	model
Pion reaksiyonları	'Nükleer glue' kavramının araştırılması
Elektron saçılması	Çekirdeğin kuark yapısı

 Tablo 1.1 Nükleer reaksiyon örnekleri ve edinilen bilgiler (27)

1.2. Nükleer Reaksiyon Türleri

Genel olarak bir nükleer reaksiyon,

$$a + A \to B + b + Q \tag{1.1}$$

biçiminde yazılır veya daha kısa gösterimle A(a,b)B şeklinde ifade edilir. Bu gösterimden reaksiyonunun "mermi+hedef→kalan+ürün+enerji" şeklinde olduğu anlaşılır. Burada, hızlandırılan a mermisi, A hedefinin (genel olarak laboratuar sisteminde hareketsiz) üzerine gönderilmekte ve sonuçta B doğrudan gözlenmeyen ağır bir ürün çekirdeği, b ise tespit edilebilen ve ölçülebilen hafif bir ürün parçacığı ya da bazen bir γ ışını şeklinde oluşmaktadır. b parçacığının bir γ ışını şeklinde oluştuğu reaksiyona ışımalı yakalama (radiative capture) denir (28). Reaksiyon sonucunda oluşan ürünlerden B ya da b veya her iki üründe uyarılmış durumlarda olabilir ve bu uyarılma sembolün sağ üst köşesine konulan bir yıldız işaretiyle belirtilmektedir. Bu gösterim ortak özelliklere sahip reaksiyonları sınıflandırmada daha elverişlidir. Denklem (1.1)' deki Q ise reaksiyon sonucunda açığa çıkan enerjiyi veya reaksiyonun gerçekleşmesi için gerekli olan enerjiyi göstermektedir. Eğer Q pozitif ise reaksiyon ekzotermik, negatif ise endotermik bir reaksiyondur (28).

Nükleer reaksiyonlar mekanizmalarına göre birçok durumda ortaya çıkabilir. Bu durumlar; bileşik çekirdek reaksiyonları, direk reaksiyonlar ve bu ikisi arasında bir durum olan rezonans reaksiyonları olarak sınıflandırılabilir. Nükleer reaksiyonların şematik olarak sınıflandırılması Şekil 1.1' de verilmektedir.

Şekil 1.1' e göre; birinci bölge tek parçacık durumu olup gelen dalganın elastik saçılmasını göstermektedir. İkinci bölge ise gelen dalganın bir kısmının absorbe edilmesiyle bileşik sistem oluşturulan bölgedir (30).

Şekil 1.1 Weisskopf' a göre Nükleer Reaksiyon Şeması (29)

1.2.1. Bileşik Çekirdek Reaksiyonları

Bu tür reaksiyonlarda iki çekirdek bir araya gelerek ara bir çekirdek oluşturup tekrar parçalanırlar. Bu reaksiyon sembolik olarak,

$$a + A \to C^* \to B + b \tag{1.2}$$

şeklinde ifade edilir. Burada C^{*} bileşik çekirdektir. Bileşik çekirdek reaksiyonları düşük enerjilerde (10-20 MeV) gözlenebilmektedir. Bileşik çekirdek reaksiyonlarının meydana gelme süresi 10⁻²² sn den daha büyüktür. Tesir kesitleri direk reaksiyonlara göre çok büyüktür ve nükleonlar arası etkileşim rastgele olduğu için açıyla pek değişim göstermez, gelen parçacığın yönüne hafifçe bağlıdır. Bileşik çekirdeğin bozunma olasılığı, bileşik çekirdeğin oluşma şeklinden bağımsızdır ve bozunma olasılığı sisteme verilen toplam enerjiye bağlıdır. Etkin olarak bileşik çekirdek nasıl oluştuğunu unutarak istatistiksel kurallara göre bozunur (28). Bu durum Şekil (1.2)' de farklı çıkış kanallarıyla birlikte gösterilmektedir.

Şekil 1.2 Bileşik Çekirdek Reaksiyonu

1.2.2. Direk Reaksiyonlar

Direk reaksiyonlarda, gelen parçacık öncelikli olarak çekirdeğin yüzeyindeki değerlik nükleonları ile etkileşir daha sonra gelen parçacığın enerjisi arttıkça parçacığın dalga boyu, çekirdeğin içindeki nükleonlarla da etkileşmeye başlar. Direk reaksiyonlar yüksek enerjilerde meydana gelir ve reaksiyonun oluşma süresi 10⁻²² sn den daha kısadır. Direk reaksiyonların tesir kesitleri bileşik çekirdek reaksiyonlarınkine göre düşüktür ve direk reaksiyonlar küçük açılarda daha keskin piklere sahiptir. Gelen parçacığın enerjisi, reaksiyonunun bileşik çekirdek reaksiyonu mu ya da direk reaksiyon mu olacağını belirler. Örneğin; 1 MeV enerjili gelen nükleonun dalga boyu 4 fm' dir ve bu nedenle tek nükleonları göremez. Bu nedenle bileşik çekirdek reaksiyonun oluşması daha olasıdır. Ya da 20 MeV' lik bir nükleonun dalga boyu 1fm civarında olup direk reaksiyonların oluşma ihtimali daha yüksektir (28).

1.2.2.1. Elastik Saçılma

Bu tür reaksiyonlarda mermi ve hedef parçacık hiçbir değişikliğe uğramadan reaksiyondan çıkar. Yani A = B ve a = b ve Q = 0 dır. Diğer bir ifadeyle çekirdeklerin iç dinamiklerinde bir değişme olmaz.

Şekil 1.3 Elastik Saçılma

1.2.2.2. İnelastik Saçılma

Mermi Coulomb bariyerini aşabilecek enerjiye sahipse, mermi ya da hedef çekirdek ya da her ikisini aynı anda uyarabilir. Yani A(a,a)A^{*} veya A(a,a^{*})A^{*}. İnelastik saçılmada Q değeri sıfırdan farklıdır ve $Q = -E_X$ dir. (E_X : hedef çekirdeğin uyarılmış duruma geçmesi için gereken uyarılma enerjisi). Yani mermi enerjisinin bir kısmını hedef çekirdeği uyarmada kullandığı için hedef çekirdeği düşük bir enerji ile terk edecektir.

Şekil 1.4 İnelastik Saçılma

1.2.2.3. Transfer Reaksiyonları

Mermi parçacıktan gelen bir nükleonun hedef parçacığa ya da hedeften gelen bir nükleonun mermi parçacığa aktarıldığı bu tür reaksiyonlar "transfer reaksiyonu" olarak adlandırılır. Bu tür reaksiyonların tipik bir örneği; A(d,p)B reaksiyonunda döterondan bir nükleon hedef parçacığa aktarılmış ve bu reaksiyon döteron soyma reaksiyonu olarak adlandırılır. Ya da diğer bir örnek; A(p,d)B reaksiyonu, burada mermi parçacıktaki nükleon hedef parçacıktan bir nükleon kopararak döteron oluşturur (31).

1.2.2.4. Parçalanma Reaksiyonları

Reaksiyon ürünlerinin fark edilebilir olması halinde çarpışma genellikle "parçalanma reaksiyonu" olarak adlandırılır. Örneğin; A(a,xy)A veya mermi hedefi uyarırsa A(a,xy)A^{*} şeklinde bir parçalanma reaksiyonu meydana geldiğinde a=x+y şeklinde iki parçaya ayrılacaktır (31).

1.2.2.5. Yakalama Reaksiyonları

Mermi parçacığın hedefle birleşerek uyarılmış durumda yeni bir çekirdek oluşturduğu ve oluşan çekirdeğin kararlı hale geçebilmesi için fazla enerjisini γ ışınları şeklinde yaydığı reaksiyon türüdür. Bu tür reaksiyonlara örnek olarak;

$$p + {}^{197}Au \rightarrow {}^{198}Hg + \gamma \tag{1.3}$$

reaksiyonu verilebilir (31).

1.2.3. Rezonans Reaksiyonları

Direk reaksiyonlar ile bileşik çekirdek reaksiyonları arasında yer alan rezonans reaksiyonları belirli enerji değerlerinde gerçekleşebilir. Yani her enerji değerinde rezonans olmaz. Rezonans durumunda etkileşim potansiyelinin oluşturduğu dalgaların fazı ve genliği bariyer içinde ve dışında yaklaşık eşittir (27).

1.3. Laboratuar ve Kütle Merkezi Sistemleri

Makro sistemler için kütle çekim kuvveti şeklindeki etkileşim kuvvetleri kütleler cinsinden net bir şekilde yazılabilirken, iki çekirdek gibi mikro sistemlerde etkileşim kuvvetleri direk olarak yazılamamaktadır. Bu kuvvetleri elde etmek için ortalama bir potansiyel ve böyle bir potansiyelde sistemin davranışını açıklamak için kütle merkezi sistemi seçilmelidir. Bu nedenle laboratuar sistemi ile kütle merkezi sistemi arasında bir ilişkinin kurulması gerekir.

Toplam momentum iki sistemin çarpışmasında korunan bir niceliktir. Bu nedenle kütle merkezi sistemi iki parçacık arasındaki etkileşmelerde toplam momentumun sıfır olduğu bir referans sistemidir.

Kütle merkezi referans sisteminde, kütle merkezi sabit olup parçacıklar kütle merkezine göre eşit ve zıt momentumla hareket etmektedir. Benzer olarak reaksiyon ürünleri de eşit ve zıt momentumla hareket etmektedir. Parçacıkların ve reaksiyon ürünlerinin kütle merkezinin laboratuara göre tespit edildiği koordinat sistemi ise laboratuar sistemi olarak adlandırılır.

Laboratuar ve kütle merkezi sisteminde mermi ve hedef parçacığın çarpışmadan önceki ve çarpışmadan sonraki durumları Şekil 1.5' de gösterilmektedir.

Şekil 1.5 (a) Kütle Merkezi Sistemi, (b) Laboratuar Sistemi (27)

Yukarıdaki şekilden görüldüğü gibi kütle merkezi sisteminde (a) hem mermi hem de hedef parçacık birbirlerine doğru hareket etmektedir ve momentumları $\vec{P}_a = -\vec{P}_A$ şeklinde olup eşit ve zıt yöndedir. Çarpışmadan sonra birbirlerine zıt yönde ve eşit momentumla $\vec{P}_b = -\vec{P}_B$ hareket etmektedirler. Laboratuar sisteminde (b) ise hedef durmaktadır ve mermi parçacık hedefle etkileştiği zaman farklı yönlerde farklı momentumlarla hareket etmektedir.

Kütle merkezi sistemi, laboratuar sisteminde bir \vec{v}_{km} hızı ile hareket etmekte olup aşağıdaki şekilde yazılabilir;

$$\vec{v}_{km} = \frac{m_a}{(m_A + m_a)} \vec{v}_a \tag{1.4}$$

Burada \vec{v}_a laboratuar sisteminde gelen parçacığın hızıdır. Mermi parçacığın kütle merkezindeki momentumu \vec{P}_a ile laboratuar sistemindeki \vec{q}_a momentumu arasındaki bağıntı

$$\overrightarrow{P_a} = \overrightarrow{q_a} - m_a \vec{v}_{km} = \frac{m_A}{m_A + m_a} \overrightarrow{q_a}$$
(1.5)

şeklinde yazılır. Buradan kütle merkezi sisteminde mermi çekirdeğin hızı;

$$\vec{v}_{a} = \vec{v}_{a} - \vec{v}_{km} = \frac{m_{A}}{m_{A} + m_{a}} \vec{v}_{a}$$
 (1.6)

şeklindedir. Bu denklemdeki üst işareti kütle merkezi sistemindeki ölçülen hızları ifade etmektedir. Hedef parçacığın kütle merkezindeki hızı $\vec{v}_A = -\vec{v}_{km}$ dir. Kütle merkezi sisteminde etkileşen bu parçacıkların toplam momentumları sıfır olacağından aşağıdaki gibi yazılabilir,

$$m_a \vec{v}_a = -m_A \vec{v}_A \tag{1.7}$$

Mermi parçacığın laboratuar sistemindeki bombardıman enerjisi,

$$E = \frac{1}{2}m_a v_a^2 \tag{1.8}$$

şeklindedir. Laboratuar sistemindeki bu enerjiyi aşağıdaki gibi türetebiliriz.

$$\begin{split} E_{lab} &= \frac{1}{2} m_a v_a^2 \\ &= \frac{1}{2} m_a v_a^{'2} + \frac{1}{2} m_A v_A^{'2} + \frac{1}{2} (m_a + m_A) v_{km}^2 \\ &= \frac{1}{2} \mu_a v_a^2 + \frac{1}{2} M v_{km}^2 \\ &= E_a + E_{km} \end{split}$$
(1.9)

Burada *M* mermi ve hedef parçacığın toplam kütlesi ve $M = m_a + m_A$ dır. μ_{α} ise mermi ve hedef parçacığın indirgenmiş kütlesi olup $\mu_{\alpha} = \frac{m_a m_A}{m_a + m_A}$. E_{α} kinetik enerjisi, kütle merkezi sisteminde mermi ve hedef parçacıkların birbirlerine göre bağıl hareketinin kinetik enerjisidir. E_{km} ise kütle merkezinin hareketi ile ilgili kinetik enerjiyi ifade etmektedir. $E_{\alpha} = \frac{1}{2} \mu_{\alpha} v_a^2$ ve $E_{lab} = \frac{1}{2} m_a v_a^2$ bağıntıları dikkate alınarak bağıl hareketin enerjisi ile laboratuar sisteminin enerjisi arasında,

$$E_{\alpha} = \frac{m_A}{m_a + m_A} E_{lab} \tag{1.10}$$

bağıntısı elde edilebilir (31). Hedef parçacığın kütlesi gelen parçacığın kütlesinden çok ağır ise, laboratuar sistemi ile kütle merkezi sistemi arasındaki fark küçük olmasına rağmen hafif iyonlar için bu fark oldukça büyüktür. Örneğin, hedef ve gelen parçacığın kütleleri eşit olması durumunda kütle merkezinin kinetik enerjisi laboratuar sisteminin kinetik enerjisinin yarısına eşit olacaktır. Bununla birlikte kütle merkezindeki saçılma açısı en fazla 180[°] kadar olabilirken laboratuar sisteminde ise bu değer 90[°] yi geçmemektedir (30).

1.4. İki Cisim Problemi

Aralarında karşılıklı kuvvetin etkisinin bulunduğu R_1 ve R_2 konumlarında yer alan m_1 ve m_2 kütleli iki parçacıklı bir sistem düşünelim. Bu sistem klasik mekanikte Lagrangian ile aşağıdaki gibi yazılır;

$$L(R_1, R_1; R_2, R_2) = T - V = \frac{1}{2}m_1R_1^2 + \frac{1}{2}m_2R_2^2 - V(R_1 - R_2)$$
(1.11)

Bu iki parçacığın hareketinin incelenmesi, parçacıkların koordinatları yerine kütle merkezi koordinatlarının kullanılması işlemleri basitleştirmektedir. m_1 ve m_2 kütleli iki cismin,

Kütle merkezi koordinatı;

$$R_{km} = \frac{m_1 R_1 + m_2 R_2}{m_1 + m_2} \tag{1.12}$$

Göreli koordinatı;

$$R = R_1 - R_2 \tag{1.13}$$

şeklindedir. İki parçacık arasındaki potansiyel ise yalnızca göreli koordinata bağlıdır ve aşağıdaki gibi ifade edilmektedir.

$$V(R_1 - R_2) = V(R) \tag{1.14}$$

Denklem (1.12) ve denklem (1.13) birleştirilerek bu iki parçacığın konumlarını aşağıdaki gibi bulabiliriz;

$$R_1 = R_{km} + \frac{m_2}{m_1 + m_2} R \tag{1.15}$$

$$R_2 = R_{km} - \frac{m_1}{m_1 + m_2} R \tag{1.16}$$

Bu eşitlikler Langrangian denkleminde yerine yazılırsa;

$$L(R_{km}, R_{km}; R, R) = \frac{1}{2}m_1 \left[R_{km} + \frac{m_2}{m_1 + m_2} R \right]^2 + \frac{1}{2}m_2 \left[R_{km} - \frac{m_1}{m_1 + m_2} R \right]^2 - V(R)$$
$$= \frac{1}{2}MR_{km}^2 + \frac{1}{2}\mu R^2 - V(R)$$
(1.17)

Burada *M* sistemin toplam kütlesi $(M = m_1 + m_2)$ ve μ ise sistemin indirgenmiş kütlesidir $(\mu = \frac{m_1 m_2}{m_1 + m_2})$. Sistemin toplam momentumu (P_{km}) ve göreli momentumu

(P) aşağıdaki şekilde yazabiliriz;

$$P_{km} = MV_{km} = m_1V_1 + m_2V_2$$

= P_1 + P_2 (1.18)

$$P = \mu V = \frac{m_1 m_2}{m_1 + m_2} (V_1 - V_2)$$
$$= \frac{m_2 P_1 - m_1 P_2}{m_1 + m_2}$$
(1.19)

Denklem (1.18) ve denklem (1.19) birleştirilerek bu iki parçacığın momentumları şu şekilde yazılır;

$$P_1 = \frac{m_1}{M} P_{km} + P$$
(1.20)

$$P_2 = \frac{m_2}{M} P_{km} - P$$
(1.21)

Sistemin Hamiltonyen denklemi;

$$H = \frac{P_1^2}{2m_1} + \frac{P_2^2}{2m_2} + V(R_1 - R_2)$$
(1.22)

şeklinde olup gerekli işlemler yapıldıktan sonra aşağıdaki gibi yazılabilir;

$$H = \frac{P_{km}^2}{2M} + \frac{P^2}{2\mu} + V(R)$$
(1.23)

$$H = H_{km} + H_{rel} \tag{1.24}$$

Denklem (1.23)' deki ilk terim iki parçacığın kütlesine, konumu ise iki parçacığın kütle merkezinin konumuna eşit hayali bir parçacığın kinetik enerjisini verir. Fakat hayali parçacık kütle merkezi sisteminde durgun olacağından bu sistemde Hamiltonyen denklemi aşağıdaki gibidir;

$$H_{rel} = \frac{P^2}{2\mu} + V(R)$$
(1.25)

Bu denklemden de görüldüğü gibi kütle merkezi sisteminde iki parçacığın bir V(r) potansiyeli ile etkileşen μ kütleli tek bir parçacık gibi davrandığını gösterir. Hayali parçacıkta göreli parçacık olarak isimlendirilir. Buradaki H_{rel} iki parçacığın göreli hareketinin enerjisidir (30,32).

1.5. Reaksiyon Tesir Kesitleri

Tesir kesiti kavramı, nükleer reaksiyon oluşumunun bağıl olasılığının bir ölçüsüdür (28) ve bu nedenle nükleer fizikte önemli bir yere sahiptir. A(a,b)B şeklindeki bir nükleer reaksiyon için tesir kesiti, N tane A tipi çekirdek içeren bir hedefe birim alan başına I_0 akısına sahip a tipi parçacık demetinin geldiği kabul edilip, birim zamanda saçılan b parçacıklarının sayısının (yani N_b), I_0 ve Nniceliklerinin her ikisi ile de orantılı olduğu açıktır. Bu orantı sabiti tesir kesiti (σ) olarak bilinmektedir ve alan boyutuna sahiptir (31). Tesir kesiti;

yayınlanan (b) parçacıklarının sayısı

$$\sigma = \frac{N_b}{I_0 N} \tag{1.26}$$

şeklinde ifade edilebilir. Tesir kesitinin birimi barn' dır ve b ile gösterilir, 1 barn = 10^{-28} m² = 100 fm².

Gelen demetin doğrultusuna göre (θ , ϕ) doğrultusunda d Ω katı açısı içerisine yayınlanan b parçacıklarının sayısını kaydetmek için bir dedektör yerleştirilsin yayınlanan b parçacıklarının sayısı, I_0 ve N niceliklerinin yanı sıra d Ω katı açısına da bağlı olacaktır (Şekil 1.6). Bu durumdaki orantı sabiti d σ /d Ω diferansiyel tesir kesitidir ve bu niceliğin ölçülmesi reaksiyon ürünlerinin açısal dağılımıyla ilgili önemli bilgi vermektedir. d Ω katı açısı steradyan cinsinden ölçüldüğünden diferansiyel tesir kesitinin birimi barn/steradyan' dır.

 $[\]sigma = \frac{(b)}{(b)}$

Şekil 1.6 Diferansiyel tesir kesitinin gösterimi (31)

Yayınlanan b parçacıklarının diferansiyel tesir kesiti, θ ve ϕ kutupsal açılarına bağlıdır. Yalnızca açısal dağılımın açıya bağlı yani izotropik olduğu durumlarda diferansiyel tesir kesiti d $\sigma(\theta, \phi)$ / d Ω şeklinde ifade edilmektedir. Bunun yanı sıra parçacık spinleri kutuplanmadıkça saçılma gelen demet doğrultusunda simetriktir ve diferansiyel tesir kesiti azimütal açı ϕ den bağımsızdır. Böylece diferansiyel tesir kesiti d $\sigma(\theta)$ / d Ω şeklinde yazılabilir (31).

Tesir kesiti ve diferansiyel tesir kesiti arasındaki bağıntı;

$$\sigma = \int_{0}^{4\pi} (d\sigma / d\Omega) d\Omega$$
(1.27)

şeklindedir. $d\Omega = \sin\theta d\theta d\phi$ olmak üzere

$$\sigma(\theta,\phi) = \int_{0}^{\pi} \sin\theta d\theta \int_{0}^{2\pi} d\phi \left(d\sigma(\theta,\phi) / d\Omega \right)$$
(1.28)

Diferansiyel tesir kesiti ϕ den bağımsız ise,

$$\sigma(\theta) = 2\pi \int_{0}^{\pi} \left(d\sigma(\theta) / d\Omega \right) \sin \theta d\theta$$
(1.29)

şeklindedir.

Literatürde genellikle $\sigma(\theta, \phi)$ ya da $\sigma(\theta)$ ifadeleri arasında dikkatli bir ayrım yapılmayabilir sadece σ veya "tesir kesiti" şeklinde tanımlara da rastlanabilmektedir. Eğer θ açısına göre bir tesir kesiti grafiği görürseniz diferansiyel tesir kesitinden bahsedildiği anlaşılmalıdır. Belirli bir reaksiyon tartışılırken tesir kesiti teriminin anlamı ne ölçüldüğüne bağlıdır. Tablo 1.2' de farklı ölçümlere ait örnekler açıklamalı bir şekilde gösterilmektedir.

Tesir Kesiti	Sembol	Teknik	Uygulama	
Toplam	$\sigma_{_t}$	Demetin incelenmesi	Zırhlama	
		Tüm açılar, b'nin tüm	Bir nükleer	
Reaksivon	σ	enerjileri üzerinden	reaksiyonda B	
Reaksiyon		integrasyon	radyoizotop üretimi	
		(θ, ϕ) de b' nin	Belirli bir	
Diferencivel	$d\sigma/d\Omega$	gözlemlenmesi fakat tüm	doğrultuda b	
		enerjiler üzerinden	parçacıklar	
(Açısal)		integrasyon	demetinin oluşumu	
		b gözlenmez, fakat	B' nin uyarılmış	
Diferencivel	$d\sigma/dE$	ardışık γ yayınlanması ile	durumlarının	
(Enerji)		B' nin uyarılması	bozunmasının	
		gözlenir.	incelenmesi	
	$d^2\sigma/dE_bd\Omega$		b açısal dağılımı ile	
Cift		Belirli bir enerjide b, (θ ,	B' nin uyarılmış	
Çin Difaransiyal		ϕ) de gözlenir.	durumları hakkında	
Diferansiyer			bilgi edinilmesi	

Tablo 1.2 Reaksiyon tesir kesitleri (28)

Diferansiyel tesir kesitini tüm açılar üzerinden integre ettiğimizde bize toplam tesir kesitini vermektedir. Toplam tesir kesiti, belirli bir kalınlıktaki hedefin içinden geçen demetin şiddetindeki kayıp ölçülerek doğrudan elde edilebilmektedir. Bir nükleer etkileşmeye ait toplam tesir kesiti (σ_i),

$$\sigma_t = \sigma_e + \sigma_r \tag{1.30}$$

şeklindedir. Yani esnek saçılma tesir kesiti σ_e ile reaksiyon tesir kesiti σ_r nin toplamından oluşmaktadır. Birden fazla reaksiyonun oluştuğu durumlarda her bir reaksiyon türüne ait tesir kesitleri farklıdır. Toplam reaksiyon tesir kesiti ise tüm bu kısmi tesir kesitlerinin toplamı olarak bilinir ve denklem (1.31)' deki gibidir.

$$\sigma_r = \sigma_{r_1} + \sigma_{r_2} + \sigma_{r_3} + \dots \tag{1.31}$$

Buradaki σ_{r_1} , σ_{r_2} , reaksiyonların kısmi tesir kesitleridir (33).

1.6. Elastik Saçılma Tesir Kesiti

Gelen bir parçacık ile hedef parçacık arasındaki etkileşim tek cisim potansiyeli V(r) olarak kabul edilir. Bu etkileşmenin kütle merkezi sistemindeki Schrödinger denklemi şu şekilde ifade edilir;

$$\nabla^2 \psi + \frac{2\mu}{\hbar^2} \{ E - V(r) \} \psi = 0$$
 (1.32)

Bu denklemin çözümü gelen bir düzlem dalga ve saçılan küresel dalgaların toplamı şeklinde olup aşağıdaki denklemdeki gibidir;

$$\psi(r) \approx e^{ikz} + f(\theta) \frac{e^{ikr}}{r}$$
(1.33)

Buradaki k dalga sayısıdır ve $k = \frac{\sqrt{2\mu E}}{\hbar}$ dır. $f(\theta)$ ise saçılma genliği olup diferansiyel tesir kesiti, saçılma genliğinin karesiyle orantılıdır (31,34).

$$\frac{d\sigma}{d\Omega} = \left| f(\theta) \right|^2 \tag{1.34}$$

Kısmi dalga fonksiyonu, açısal momentum üzerinden küresel dalgaların toplamı olarak aşağıdaki gibi yazılır;

$$\psi(r,\theta) = \sum_{l} \frac{U_{l}(r)}{r} P_{l}(\cos\theta)$$
(1.35)

denklemde ki $P_l(\cos\theta)$ açısal fonksiyonları Legendre polinomları ve l = 0, 1, 2...yörünge açısal momentum numarasıdır.

Açısal momentumun eklenmesiyle birlikte Schrödinger denklemi aşağıdaki gibi yazılabilir;

$$\frac{d^2 U_l}{dr^2} + \left[\frac{2\mu}{\hbar^2} \left\{ E - V(r) \right\} - \frac{l(l+1)}{r^2} \right] U_l = 0$$
(1.36)

l=0 için dalga fonksiyonu denklemi şu şekildedir;

$$\frac{d^2 U_0}{dr^2} + \frac{2\mu}{\hbar^2} \left\{ E - V(r) \right\} U_0 = 0$$
(1.37)

Geniş mesafelerde nükleer alan V(r), 1/r den daha hızlı düşer ve belirli bir R mesafesinde ihmal edilir. Coulomb potansiyeli için bu durum geçerli değildir. $r \rightarrow \infty$ limitinde denklem (1.37) şu hale dönüşür;

$$\frac{d^2 U_0}{dr^2} + k^2 U_0 = 0 \tag{1.38}$$

Bu denklemin genel çözümü ise şu şekildedir;

$$U_0 \approx A\sin(kr + \delta) \equiv \frac{Ae^{-i\delta}}{2i} (e^{2i\delta}e^{ikr} - e^{-ikr})$$
(1.39)

 $U = r\psi$ olduğundan, toplam dalga fonksiyonun ifadesi aşağıdaki gibidir;

$$r\left\{\psi_{gelen}(l=0) + \psi_{saçılan}(l=0)\right\} \qquad (\psi_{gelen}(l=0) = e^{ikz}(l=0)) \tag{1.40}$$

Gelen düzlem dalga ise küresel dalgalar cinsinden şu şekilde bulunur;

$$e^{ikz} = \sum_{l=0}^{\infty} (2l+1)i^l j_l(kr) P_l(\cos\theta)$$
(1.41)

Buradaki $j_l(kr)$ fonksiyonları, küresel Bessel fonksiyonlarıdır. l=0 için bu denklem aşağıdaki gibi olur.

$$e^{ikz}(l=0) = j_0(kr)P_0(\cos\theta)$$

= $\frac{\sin kr}{kr} = \frac{1}{2ikr}(e^{ikr} - e^{-ikr})$ (1.42)

Saçılan kısmi dalga fonksiyonu, toplam dalga fonksiyonundan gelen dalga fonksiyonunun çıkarılmasıyla aşağıdaki gibi bulunabilir;

$$\psi_{saçılan}(l=0) = \frac{U_0}{r} - \psi_{gelen}(l=0)$$
$$= \frac{Ae^{-i\delta}}{2ir} (e^{2i\delta}e^{ikr} - e^{-ikr}) - \frac{1}{2ikr} (e^{ikr} - e^{-ikr})$$
(1.43)

Saçılan dalga e^{-ikr} terimi içermez ve sınır şartından dolayı,

$$\frac{Ae^{-i\delta}}{2ir}e^{ikr} - \frac{1}{2ikr}e^{ikr} = 0$$
(1.44)

$$\frac{Ae^{-i\delta}}{2i} = \frac{1}{2ik} \tag{1.45}$$

bulunur ve denklem (1.43) aşağıdaki hale gelir;

$$\psi_{saçılan}(l=0) = \frac{1}{2ikr} (e^{2i\delta} - 1)e^{ikr}$$
 (1.46)

Bu ifadeyi $f(\theta)$ saçılma genliği cinsinden aşağıdaki gibi ifade edebiliriz;

$$\psi_{saçılan}(l=0) = \frac{1}{r}e^{ikr}f_0(\theta)$$
(1.47)

 $f(\theta)$ saçılma genliği ise,

$$f_0\left(\theta\right) = \frac{1}{2ik} \left(e^{2i\delta_0} - 1\right) \tag{1.48}$$

şeklinde bulunur.

Burada δ_0 ise l = 0 ve δ_l , $l \neq 0$ için faz kaymasıdır. $\eta_l = e^{2i\delta_l}$ saçılma matris elemanı olup l=0 için bu ifade $\eta_0 = e^{2i\delta_0}$ şeklindedir.

l=0 için diferansiyel tesir kesiti $f_0(\theta) = \frac{1}{2ik}(\eta_0 - 1)$ ile verilen saçılma genliğinin karesi şeklinde aşağıdaki gibi yazılabilir;

$$\frac{d\sigma}{d\Omega} = \left| f\left(\theta\right) \right|^2 = \frac{\left|\eta_0 - 1\right|^2}{4k^2} \tag{1.49}$$

Elastik saçılma tesir kesitine, δ_l faz kayması eklenerek tek cisim potansiyeli V(r) hakkındaki fiziksel bilgilere ulaşılabilir. Faz kaymasının olmadığı durumda $(\delta_l = 0 \text{ ve } V(r) = 0)$ yani parçacık potansiyelden yeterince uzaktayken serbest parçacık durumu geçerlidir. Faz farkının pozitif olması $(\delta_l > 0 \text{ ve } V(r) < 0)$ çekici potansiyeli ve faz farkının negatif olması $(\delta_l < 0 \text{ ve } V(r) > 0)$ ise itici potansiyeli belirtmektedir (31,34). Bu durum Şekil 1.7' de gösterilmektedir.

Şekil 1.7 Farklı potansiyel durumlarına göre saçılma dalga fonksiyonunun davranışı (35)

Toplam saçılma tesir kesiti ifadesi,

$$\sigma_{\text{saculma}} = \int_{4\pi} \left| f\left(\theta\right) \right|^2 d\Omega = \frac{\pi}{k^2} \sum_{l} (2l+1) \left| 1 - \eta_l \right|^2 \tag{1.50}$$

şeklinde yazılır.

Yalnızca elastik saçılmanın olduğu durumda $|\eta_l| = 1$ dir ve $\eta_l = e^{2i\delta_l}$ şeklinde yazılabilir. Böylece $|1 - \eta_l|^2 = 4\sin^2 \delta_l$ ye eşit olur ve denklem (1.50) elastik saçılma tesir kesiti için aşağıdaki gibi yazılır;

$$\sigma_{elastik} = \sum_{l} \frac{4\pi}{k^2} (2l+1) \sin^2 \delta_l$$
(1.51)

2. MATERYAL VE METOT

2.1. Optik Model

Optik model, nükleer reaksiyonları açıklamak için kullanılan en basit ve en başarılı modellerden biridir. Bu model, bir potansiyel parametresi ile iki çekirdeğin etkileşmesini karakterize eder. Saçılmanın bir potansiyel ile tanımlanması, absorbsiyon güçlü değil ise serbestlik derecesi açısından büyük kolaylık sağlar. Ayrıca potansiyel tanımlaması, Schrödinger denklemini her yerde çözebilecek bir dalga fonksiyonu yazabilmeyi sağlar (31). Modele optik model denilmesinin nedeni ise, yarı saydam küre üzerine gelen ışık için kullanılan hesaplamaya benzerliğinden kaynaklanmaktadır. Bu model, nükleer reaksiyonları bir ortamdan geçerken kısmen absorbe edilen ışığın yayılmasına benzer bir analoji ile inceler (36). Çünkü ışık dalgasının bir yüzeyden saçılması ile bir parçacığın bir potansiyelden saçılması benzerlik göstermektedir.

İki çekirdeğin etkileşimi komplike çok-cisim problemidir. Optik model, elastik saçılmayı tanımlarken bu problemi daha basit hale indirgeyerek bir potansiyel ile etkileşen iki cisim problemine dönüştürür. Bu model, potansiyeli, iki çekirdeğin kütle merkezleri arasındaki r mesafesine bağlı olarak alır. Bu nedenle potansiyel V = V(r) şeklindedir. Ayrıca optik potansiyel, inelastik bir saçılma olduğunda elastik kanaldan bir akı kaybı olacağı için soğurucu yani kompleks olmalıdır (31). Bu kompleks potansiyel ise şu şekilde tanımlanır:

$$V_{op}(r) = V(r) + iW(r)$$
(2.1)

Burada V(r) reel potansiyel olup, gelen parçacık ile hedef çekirdek arasındaki etkileşmeyi tanımlar. W(r) ise uyarılmış kanallara giden akı ile soğrulmadan sorumludur. Bu model kaybolan akının hangi kanallara ve ne kadar miktarda gittiği ile ilgilenmeyip sadece uyarılmış kanallara giden net akı hakkında bilgi vermektedir ve soğurulan parçacıkların elastik kanallarda kaybolduğunu var saymaktadır (27). Model ayrıca çarpışan iki parçacığın göreli hareketi içinde dalga fonksiyonu sağlar. Fakat optik model sadece elastik kanallardaki dalga fonksiyonları ile ilgilenir. Diğer tüm uyarılmış kanallar, W sanal potansiyeli ile elastik kanalda kaybolan akı olarak hesaba katılır. Radyal Schrödinger denklemi,

$$\frac{d^{2}U_{1}}{dr^{2}} + \left[\frac{2\mu}{\hbar^{2}}\left(E - V(r) - \frac{l(l+1)}{r^{2}}\right)\right]U_{1} = 0$$
(2.2)

şeklinde verilir.

2.1.1. Optik Potansiyelin Özellikleri

- Optik potansiyel, kompleks olmalıdır. Çünkü kaybolan akı yani soğrulma optik potansiyele eklenen sanal bir potansiyel terimiyle ifade edilmelidir.
- Optik potansiyel, enerjiye bağlı olmalıdır. Çünkü gelen parçacığın enerjisi arttıkça uyarılmış kanalların sayısı da artmaktadır. Bu nedenle uyarılmış kanalları tanımlayan sanal potansiyelin şiddeti de artmaktadır.
- Optik potansiyel, elimine edilmiş kanalların çiftlenim etkisinden dolayı lokal olmayan bir özellik gösterir. Yani elastik kanala herhangi bir r noktasından giren bir parçacık, inelastik kanallardan herhangi birine uyarılarak tekrar elastik kanala dönebilir ve farklı bir r' noktasından saçılabilir. Saçılmanın herhangi bir r ya da r' noktasına bağlı olmaksızın herhangi bir noktadan gerçekleşmesi potansiyelin lokal olmama (non-local) özelliğini gösterir. Bu özellik mermi ve hedef çekirdeğin nükleonlarının antisimetrizasyonundan kaynaklanmaktadır (30).
- Gelen mermi ya da hedef parçacık bir spine sahipse bu iki parçacık arasında bir spin-yörünge etkileşim kuvveti ortaya çıkar. Bu nedenle bu kuvveti temsil eden bir potansiyel olduğunu düşünebiliriz. Hem mermi hem de hedef parçacığın her ikisi birden spine sahip olduğu durumda ise bir spin-spin etkileşim potansiyeli olur.
- Optik potansiyel rezonanttır. Yani merminin gelme enerjisi uyarılmış durumların enerji seviyelerinden birine eşit olduğunda rezonans durumu gerçekleşir. Ayrıca optik potansiyel elimine edilmiş kanalların etkisinden dolayı seçilen model uzayına da bağlıdır.

2.1.2. Etkin Potansiyel

Optik model, nükleer reaksiyonları açıklarken bir cismin iki cisim arasındaki potansiyel enerjiye denk etkin bir potansiyel ile etkileştiğini kabul eder. Buna göre toplam potansiyel,

$$U_{Toplam} = V_{Coulomb} + V_{Nikleer} + V_{SO} + V_{Merkezcil}$$
(2.3)

şeklinde ifade edilir. Denklem (2.3)' de görüldüğü gibi toplam potansiyel, parçacıkların yüklü olup olmamalarına göre Coulomb potansiyeli, reaksiyonu tanımlayan nükleer potansiyel, parçacıkların spin durumlarına göre spin-yörünge terimi ve iç yapıdan kaynaklanan merkezcil potansiyelin toplamından oluşmaktadır.

2.1.2.1. Coulomb Potansiyeli

 Z_P ve Z_T sırasıyla mermi ve hedef çekirdeklerin yükü olmak üzere bu iki çekirdek arasındaki Coulomb potansiyeli,

$$V_{C} = \frac{1}{4\pi\varepsilon_{0}} \frac{Z_{P}Z_{T}e^{2}}{r}, \qquad r \ge R_{C}$$

$$= \frac{1}{4\pi\varepsilon_{0}} \frac{Z_{P}Z_{T}e^{2}}{2R_{C}} (3 - \frac{r^{2}}{R_{C}^{2}}), \qquad r < R_{C}$$

(2.4)

şeklinde verilir. Bu eşitlikteki Coulomb yarıçapı $R_c = r_c \left(A_p^{1/3} + A_r^{1/3}\right)$ biçimindedir. Mermi ve hedef çekirdek birleşmediği sürece (overlap) Coulomb potansiyeli noktasal alınabilir. Bu potansiyel reaksiyon önleyicidir. Nükleer reaksiyonun gerçekleşmesi için Coulomb bariyerinin aşılması gerekir. Bariyer enerjisi, $\frac{1}{4\pi\varepsilon_0} \frac{Z_p Z_T e^2}{r}$ şeklinde verilir.

2.1.2.2. Nükleer Potansiyel

Nükleer potansiyel, reel (V) ve sanal (W) olmak üzere iki kısma ayrılır ve

$$U_{N} = -Vf_{V}(r) + V_{S}g_{V}(r) - i\left[W_{V}f_{W}(r) + W_{S}g_{W}(r)\right]$$

$$(2.5)$$

şeklinde tanımlanır.

Reel kısmın iç bölgelerinde potansiyel yaklaşık sabit ve yüzeye doğru gidildikçe yoğunluk değişimine benzer şekilde yavaşça azalarak sıfıra gitmektedir. Potansiyel negatiftir. Reel potansiyel mermi çekirdekteki nükleon sayısıyla yaklaşık orantılıdır (37,38). Nükleer potansiyelin şekli genellikle Wood-Saxon (WS) formunda seçilir ve

$$f(i) = \frac{1}{1 + \exp(x_i)}$$
, $V_N = -V_0 f_i$, $x_i = \frac{r - R_i}{a_i}$ ve $i = V, W$ (2.6)

$$V(r) = \frac{-V_0}{1 + \exp(r - R)/a}$$
(2.7)

şeklinde tanımlanır. Bilinen Wood-Saxon ifadesi Denklem (2.7)' deki gibidir (28). Burada i=V için reel potansiyel, i=W için sanal potansiyel tanımlanırken, V_0 potansiyelin derinliği, *R* yarıçap, *a* difüzyon parametreleridir. Difüzyon parametresi, potansiyelin yüzeyde %90'dan %10' a düştüğü mesafedir. Şekil 2.1 Wood-Saxon formundaki potansiyelleri göstermektedir.

Şekil 2.1 Wood-Saxon (WS) ve Wood-Saxon Kare (WS²) Form Faktörlerinin Karşılaştırmalı Şekli (38)

Nükleer potansiyelin sanal kısmı, yüzey ve hacim olmak üzere iki kısımdır. Hacim formu genellikle Denklem (2.6)' da olduğu gibidir ve i=W için elde edilir. Biçim olarak Şekil 2.2' deki f(r,R,a) form faktörüne benzerdir. Yüzey absorbsiyonu genellikle reel kısmın form faktörünün türevi olarak alınır. Şekil 2.2 reel potansiyelin form faktörü ve onun türevi olan sanal potansiyelin form faktörünü göstermektedir.

Şekil 2.2 Wood-Saxon Form Faktörü ve Türevi (31)

2.1.2.3. Merkezcil Potansiyel (V_l)

Merkezcil potansiyel, mermi ve hedefin bağıl açısal momentumundan doğar ve şiddeti,

$$V_l = \frac{l(l+1)\hbar^2}{2\mu r^2}$$
(2.8)

şeklinde verilir. Merkezcil potansiyel açısal momentum kuantum sayısı *l* ye bağlıdır. Bu potansiyel çekirdeğin nükleer potansiyelinden dolayı kendi içine çökmesini önleyen çok şiddetli bir bariyerdir.

2.1.2.4. Spin Yörünge Terimi (Vso)

Eğer mermi çekirdek spine sahipse hedefle mermi arasındaki spin-yörünge etkileşiminden doğan bir potansiyel oluşur ve bu potansiyel aşağıdaki formda tanımlanır;

$$U_{so} = -\left(V_{so} + iW_{so}\right) \left(\frac{\hbar}{m_{\pi}c}\right)^2 \frac{1}{r} \frac{df_s(r)}{dr} \vec{l} \cdot \vec{s}$$
(2.9)

3. ARAŞTIRMA BULGULARI

3.1. ⁴He Etkileşmelerinin Optik Model ile İncelenmesi

⁴He çekirdeği, ⁴He+⁴He, ⁴He+¹¹B ve ⁴He+¹²C elastik saçılma reaksiyonları için gerekli literatür taraması yapıldıktan sonra Optik Model çatısı altında farklı enerjilerde fenomenolojik potansiyellerle incelenmiştir. Bütün hesaplamalar için Fresco kodu kullanılmıştır (39).

Optik Model hesaplamalarında toplam potansiyel, nükleer, Coulomb ve merkezcil olmak üzere üç potansiyelden oluşmaktadır.

$$V_{toplam}(r) = V_{N "ukleer} + V_{Coulomb} + V_{Merkezcil}$$
(3.1)

Optik potansiyelin nükleer kısmı reel (V) ve sanal (W) olmak üzere iki kısımdan oluşmaktadır.

$$V_{Niikleer}(r) = V + iW \tag{3.2}$$

Potansiyelin reel kısmı saçılmadan, sanal kısmı ise absorbsiyondan yani kaybolan akıdan sorumludur.

Yapmış olduğumuz hesaplamalarda deneysel data ile teorik sonuçlar arasındaki uyumun yani fitin kalitesini belirlemek için hata analizleri de yapılmıştır. Data ile teorik sonuçlar arasındaki hata oranı aşağıdaki eşitlik kullanılarak elde edilir.

$$\chi^{2} = \frac{1}{N_{\sigma}} \sum_{i=1}^{N_{\sigma}} \frac{\left(\sigma_{teori} - \sigma_{deney}\right)^{2}}{\left(\Delta\sigma_{deney}\right)^{2}}$$
(3.3)

Burada σ_{teori} teorik tesir kesiti, σ_{deney} deneysel tesir kesiti ve $\Delta \sigma_{deney}$ deneysel tesir kesitindeki hata oranıdır. N_{σ} ise toplam deneysel veri sayısıdır.

3.1.1. ⁴He+⁴He Sisteminin İncelenmesi

⁴He+⁴He elastik saçılma reaksiyonu, 120-280 MeV enerji aralığında Nadasen ve ark. (12), Woo ve ark. (13), Cowley ve ark. (14), Steyn ve ark. (15), Rao ve ark. (16) alınan deneysel datalar kullanılarak analiz edilmiştir. Nükleer potansiyelin reel kısmı Wood-Saxon (WS) şeklinde alınmıştır.

$$V = -\frac{V_0}{\left[1 + \exp\left(\frac{r - R_v}{a_v}\right)\right]}$$
(3.4)

Burada V_0 potansiyelin derinliği, $R_v = r_v \left(A_p^{1/3} + A_T^{1/3}\right)$ şeklinde olup A_P ve A_T mermi ve hedef parçacığın kütleleridir. r_v reel potansiyelin yarıçap parametresi ve a_v ise difüzyon parametresidir.

Nükleer potansiyelin sanal kısmı da Wood-Saxon şeklinde alınmış olunup aşağıdaki gibidir.

$$W = -\frac{W_0}{\left[1 + \exp\left(\frac{r - R_w}{a_w}\right)\right]}$$
(3.5)

Coulomb potansiyeli, gelen parçacığın yükü $Z_p e$ 'nin hedef parçacığın yüküyle $Z_T e$, düzgün olarak dağılmış R_C yarıçaplı küre üzerinden etkileşimi sonucu oluşmaktadır.

$$V_{C} = \frac{1}{4\pi\varepsilon_{0}} \frac{Z_{P}Z_{T}e^{2}}{r}, \qquad r \ge R_{C}$$

$$= \frac{1}{4\pi\varepsilon_{0}} \frac{Z_{P}Z_{T}e^{2}}{2R_{C}} \left(3 - \frac{r^{2}}{R_{C}^{2}}\right), \qquad r < R_{C}$$
(3.6)

Burada Coulomb yarıçapı $R_C = 3.8$ fm' dir.

Yapılan analizde reel ve sanal kısımlar için kullandığımız parametreler değişken olarak alınmış ve dataları en iyi şekilde açıklayan parametreler elde edilmiştir. Elde edilen fenomenolojik optik model parametreleri, teorik reaksiyon tesir kesiti ve hata değerleri Tablo 3.1' de verilmektedir. Buradaki analizlerde deneysel data ile teorik sonuçlar arasındaki hata oranı %20 olarak alınmıştır. Teorik sonuçlarımızın deneysel sonuçlarla uyumlu olduğunu göstermek için elastik saçılma tesir kesitlerinin açısal dağılıma göre grafikleri Şekil 3.1.a ve Şekil 3.1.b' de verilmiştir. Şekillerdeki dairesel noktalar açısal dağılımın deneysel verileri, katı çizgiler ise optik model sonuçlarını göstermektedir.

Tablo 3.1 ⁴He+⁴He sistemi için 120-280 MeV enerji aralığında potansiyelparametreleri, teorik reaksiyon tesir kesiti ve hata oranları

E _{Lab} (MeV)	V ₀ (MeV)	<i>r_v</i> (fm)	a _v (fm)	W ₀ (MeV)	<i>r</i> _w (fm)	<i>a</i> _w (fm)	σ _R (mb)	χ²/N
120.0	55.8	1.20	0.85	9.90	1.60	0.20	900.53	24.60
140.0	48.8	1.20	0.82	9.90	1.55	0.20	802.97	32.59
198.4	47.0	0.87	0.60	8.90	1.15	0.90	587.83	2.02
198.8	46.3	0.87	0.99	4.80	1.05	0.19	194.06	4.22
200.0	46.3	0.87	0.89	5.90	1.05	0.20	223.74	8.38
280.0	49.0	0.87	0.69	8.50	1.00	0.28	229.77	6.14

Şekil 3.1.a. ⁴He+⁴He sistemi için 120-198.4 MeV enerji aralığında elastik saçılma tesir kesitinin açıya göre değişimi. Deneysel datalar (12,13) alınmıştır

Şekil 3.1.b. ⁴He+⁴He sistemi için 198.8-280 MeV enerji aralığında elastik saçılma tesir kesitinin açıya göre değişimi. Deneysel datalar (14-16) alınmıştır

3.1.2. ⁴He+¹¹B Sisteminin İncelenmesi

⁴He+¹¹B elastik saçılma reaksiyonu, Burtebaev ve ark. (18), 40 MeV ve 50 MeV enerjilerindeki deneysel datalar kullanılarak analiz edilmiştir. Nükleer potansiyelin reel ve sanal kısımları Wood-Saxon şeklinde alınmıştır.

$$V = -\frac{V_0}{\left[1 + \exp\left(\frac{r - R_v}{a_v}\right)\right]}$$
(3.7)
W

$$W = -\frac{W_0}{\left[1 + \exp\left(\frac{r - R_w}{a_w}\right)\right]}$$
(3.8)

Denklem (3.7)' de ki V_0 reel potansiyelin derinliği, r_v reel potansiyelin yarıçap parametresi ve a_v ise difüzyon parametresidir. Yine aynı ifadeler denklem (3.8)' de ki sanal potansiyel için geçerlidir. Burada Coulomb yarıçapı $R_c = 4.6$ fm' dir.

Yapılan analizde sanal potansiyelin yarıçap parametresi (r_w) tüm enerjiler için sabit olarak alınıp $r_w =1.09$ fm' dir. Hesaplamalarda dataları en iyi açıklayan parametreler elde edilmiş olunup fenomenolojik optik model parametreleri, teorik reaksiyon tesir kesiti ve hata değerleri Tablo 3.2' de verilmiştir. Analizlerde deneysel data ile teorik sonuçlar arasındaki hata oranı %20 olarak alınmıştır. $E_{lab} = 40$ MeV enerjideki reel ve sanal potansiyeller sırasıyla Şekil 3.2 ve Şekil 3.3' de gösterilmektedir. Teorik sonuçlarımızın deneysel sonuçlarla uyumlu olduğunu göstermek için elastik saçılma tesir kesitlerinin açısal dağılıma göre grafikleri Şekil 3.4' de verilmiştir. Şekillerdeki dairesel noktalar açısal dağılımın deneysel verileri, katı çizgiler ise optik model sonuçlarını göstermektedir.

E _{Lab} (MeV)	V ₀ (MeV)	<i>r</i> _v (fm)	<i>a</i> _v (fm)	W ₀ (MeV)	<i>a</i> _w (fm)	σ _R (mb)	χ^2/N
40.0	86.5	0.97	0.52	10.00	0.65	979.94	3.89
50.0	88.0	0.90	0.66	14.50	0.54	965.30	3.22

Tablo 3.2 ⁴He+¹¹B sistemi için 40 ve 50 MeV enerjilerinde potansiyel parametreleri, teorik reaksiyon tesir kesiti ve hata oranları

Şekil 3.2 ${}^{4}\text{He}+{}^{11}\text{B}$ sistemi için $E_{lab} = 40 \text{ MeV}$ ' de reel potansiyel derinliği

Şekil 3.3 ${}^{4}\text{He}+{}^{11}\text{B}$ sistemi için $E_{lab} = 40$ MeV' de sanal potansiyel derinliği

Şekil 3.4 ⁴He+¹¹B sistemi için 40 ve 50 MeV enerjilerindeki elastik saçılma tesir kesitinin açıya göre değişimi. Deneysel datalar (18) alınmıştır

3.1.3. ⁴He+¹²C Sisteminin İncelenmesi

⁴He+¹²C elastik saçılma reaksiyonu, 139-172.5 MeV enerji aralığında Smith ve ark. (24), Wiktor ve ark. (25), Tatischeff ve ark. (26) alınan deneysel datalar kullanılarak analiz edilmiştir. Nükleer potansiyelin reel kısmı Wood-Saxon kare şeklinde alınmıştır.

$$V = -\frac{V_0}{\left[1 + \exp\left(\frac{r - R_v}{a_v}\right)\right]^2}$$
(3.9)

Burada V_0 potansiyelin derinliği olup deneysel datayı açıklayacak şekilde tüm enerjiler için sabit olarak alınıp 77 MeV değerindedir. r_v reel potansiyelin yarıçap parametresi ve a_v ise difüzyon parametresidir. Burada Coulomb yarıçapı R_C = 4.6 fm' dir.

Nükleer potansiyelin sanal kısmı ise Wood-Saxon şeklinde alınmıştır.

$$W = -\frac{W_0}{\left[1 + \exp\left(\frac{r - R_w}{a_w}\right)\right]}$$
(3.10)

Sanal potansiyelin yarıçap parametresi (r_w) tüm enerjiler için sabit olarak alınıp $r_w = 1.20$ fm' dir.

Yapılan analizde dataları en iyi açıklayan parametreler elde edilmiş olunup fenomenolojik optik model parametreleri, teorik reaksiyon tesir kesiti ve hata değerleri Tablo 3.3' de verilmiştir. Bu sistem için yapılan hesaplamalarda deneysel data ile teorik sonuçlar arasındaki hata oranı %20 olarak alınmıştır. Teorik sonuçlarımızın deneysel sonuçlarla uyumlu olduğunu göstermek için elastik saçılma tesir kesitlerinin açısal dağılıma göre grafikleri Şekil 3.5.a ve Şekil 3.5.b' de verilmektedir. Şekillerdeki dairesel noktalar açısal dağılımın deneysel verileri, katı çizgiler ise optik model sonuçlarını göstermektedir.

E _{Lab} (MeV)	<i>r</i> _v (fm)	a _v (fm)	Wo (MeV)	<i>a</i> _w (fm)	σ _R (mb)	χ^2/N
139.0	1.02	0.93	12.10	0.55	857.73	3.40
145.0	1.02	0.93	11.40	0.55	834.82	2.18
166.0	1.04	0.93	11.90	0.53	817.19	1.76
172.5	1.02	0.94	11.90	0.55	818.63	1.88

Tablo 3.3 ⁴He+¹²C sistemi için 139-172.5 MeV enerji aralığında potansiyelparametreleri, teorik reaksiyon tesir kesiti ve hata oranları

Şekil 3.5.a. ⁴He+¹²C sistemi için 139 ve 145 MeV enerjilerindeki elastik saçılma tesir kesitinin açıya göre değişimi. Deneysel datalar (24,25) alınmıştır

Şekil 3.5.b. ⁴He+¹²C sistemi için 166 ve 172.5 MeV enerjilerindeki elastik saçılma tesir kesitinin açıya göre değişimi. Deneysel datalar (25,26) alınmıştır

4. TARTIŞMA VE SONUÇ

Bu çalışmamızda ⁴He çekirdeğinin ⁴He, ¹¹B ve ¹²C hedef çekirdekleri üzerindeki etkileşmeleri Optik Model kullanılarak analiz edilmiştir. Yapılan teorik hesaplamaların deneysel datalar ile uyumunu sağlamak için minimum hata oranları bulunmuş ve elde edilen sonuçlar ile deneysel dataların elastik saçılma tesir kesitinin açıya göre grafikleri çizilmiştir. Yapılan analizde Fortran ve Mathematica bilgisayar kodları kullanılmıştır.

⁴He+⁴He elastik saçılma reaksiyonu, laboratuar sisteminde 120-280 MeV enerji aralığında analiz edilmiştir. Yapılan analizde altı parametrenin hepsi değişken olarak alınmış ve deneysel datalar ile en iyi uyumu sağlayacak potansiyel parametreleri elde edilmiştir. Şekil 3.1.a ve Şekil 3.1.b' de görüldüğü üzere Optik Model ile küçük açılarda mükemmel bir uyum elde edilmiş olmasına rağmen büyük açılarda tam olarak bu uyum yakalanamamıştır.

⁴He+¹¹B elastik saçılma reaksiyonu, laboratuar sisteminde 40 ve 50 MeV enerjilerinde analiz edilmiştir. Yapılan teorik hesaplamada sanal potansiyelin yarıçap parametresi sabit olarak alınmıştır. Diğer parametreler ise değişken olarak kullanılmıştır. Bu sistem Optik Model yardımıyla ilk defa açıklanılmış ve elde edilen hesaplamalarda hata oranlarının Burtebaev ve ark. (18) tarafından yapılan hesaplamalara göre daha düşük değerleri bulunmuştur. Şekil 3.4' den görüldüğü üzere teorik sonuçlarımız deneysel dataları mükemmel bir şekilde açıklamaktadır.

⁴He+¹²C elastik saçılma reaksiyonu, laboratuar sisteminde 139-172.5 MeV enerji aralığında analiz edilmiştir. Hesaplamalarda reel potansiyelin derinliği ve sanal potansiyelin yarıçap parametresi sabit olarak alınıp diğer dört parametre değişken olarak kullanılmıştır. Teorik sonuçlar ile deneysel datalar arasında mükemmel bir uyum elde edilmiş olunup bu durum Şekil 3.5.a ve Şekil 3.5.b' de görülmektedir.

Sonuç olarak ⁴He çekirdeğinin başka hedef çekirdekler üzerindeki elastik saçılma reaksiyonları incelenmiş ve kullanmış olduğumuz Optik Model, incelenen sistemleri başarılı bir şekilde açıklamıştır. ⁴He+⁴He sisteminde büyük açılarda Optik Model ile tam olarak uyum yakalanamamıştır. Bunun için diğer nükleer süreçleri dikkate alabilen Coupled Channels (CC) ve Continuum Discretized Coupled Channels (CDCC) gibi modellerle çalışılabilir.

KAYNAKLAR

- (1) Gamow, G., 1928. Zur Quantentheorie des Atomkernes. Zeitschrift für *Physik* 51 (3-4): 204-212.
- (2) Condon, E. U., Gourney, R. W., 1929. Quantum Mechanics and Radioactive Disintegration. *Physical Review* 33 (2): 127-140.
- (3) Yalçın, C., 2010. IN-113' ün Alfa Yakalama Reaksiyonu ve Nükleer Astrofizikteki Yeri. Kocaeli Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Doktora Tezi, Kocaeli.
- (4) Atkinson, R. d'E., Houtermans, F., G., 1929. Zur Frage der Aufbaumöglichkeit der Elemente in Sternen. Zeitschrift für Physik 54 (9-10): 656-665.
- (5) Hoyle, F., 1946. The Synthesis of the Elements from Hydrogen. Monthly Notices of the Royal Astronomical Society 106 (5): 343-383.
- (6) Hoyle, F., 1954. On Nuclear Reactions Occuring in Very Hot Stars. I. The Synthesis of Elements from Carbon to Nickel. Astrophysical Journal Supplement 1 (5): 121-146.
- (7) Salpeter, E. E., 1952. Nuclear Reactions in Stars Without Hydrogen. *Astrophysical Journal* 115: 326-328.
- (8) Dunbar, D. N. F., Pixley, R. E., Wenzel, W. A., Whaling, W., 1953. The 7.68-Mev State in C¹². *Physical Review* 92 (3): 649-650.
- (9) Cook, C. W., Fowler, W. A., Lauritsen, C. C., Lauritsen, T., 1957. B¹², C¹², and the Red Giants. *Phyical Review* 107 (2): 508-515.
- (10) Steigert, F. E., Sampson, M. B., 1953. Alpha-Alpha Scattering from 12.88 to 21.62 MeV. *Physical Review* 92 : 660.
- (11) Warner, R. E., Fetter, J. M., Swartz, R. A., Okihana, A., Konishi, T., Yoshimura, T., Kunz, P. D., Fujiwara, M., Fukunaga, K., Kakigi, S., Hayashi, T., Kasagi, J., Koori, N., 1994. ⁴He(⁴He,³He)⁵He(g.s.) Reaction at 118 MeV, And Its Distorted Wawe Born Approximation Interpretation. *Physical Review C* 49 (3): 1534-1539.
- (12) Nadasen, A., Roos, P. G., Glagola, B. G., Mathews, G. J., Viola, V. E., Jr, Pugh, H. G., Frisbee, P., 1978. ⁴He+⁴He Elastic Scattering at 158.2 MeV. *Physical Review C* 18 (6): 2792-2795.

- (13) Woo, L. W., Kwiatkowski, K., Zhou, S. H., and Viola, V. E., 1985. Cross Sections for He, Li, and Be Isotopes Produced in the α+α Reaction at 198.4 MeV. *Physical Review C* 32 (3): 706-712.
- (14) Cowley, A. A., Steyn, G. F., Förtsch, S. V., Lawrie, J. J., Pilcher, J. V., Smit, F. D., and Whittal, D. M., 1994. Quasifree Knockout in ⁹Be(α,2α)⁵He at an Incident Energy of 197 MeV. *Physical Review C* 50 (5): 2449-2457.
- (15) Steyn, G. F., Förtsch, S. V., Lawrie, J. J., Smit, F. D., and Newman, R. T., Cowley, A. A., Lindsay, R., 1996. Single-Nucleon Transfer to Unbound States by Means of The ${}^{4}\text{He}(\alpha, {}^{3}\text{He}){}^{5}\text{He}$ Reaction at 158 and 200 MeV. *Physical Review C* 54 (5): 2485-2492.
- (16) Rao, K. A. G., Nadasen, A., Sisan, D., and Yuhasz, W., Mercer, D., Austin, Sam M., Roos, P. G., Warner, R. E., 2000. ⁴He+⁴He Elastic Scattering at 280 and 620 MeV. *Physical Review C* 62 (1): 014607.
- (17) Denisov, A. E., Kolalis, R. P., Sadkovsky V. S., Feofilov, G. A., 1977. Scattering of 24 MeV α Particles by ¹⁰B and ¹¹B. *Soviet Journal of Nuclear Physics* 24: 129.
- (18) Burtebaev, N., Baktybaev, M. K., Duisebaev, B. A., Peterson, R. J., Sakuta, S. B., 2005. Scattering of α Particles on ¹¹B Nuclei at Energies 40 and 50 MeV. *Phyics of Atomic Nuclei* 68 (8): 1303-1313.
- (19) Abele, H., Hauser, H. J., Körber, A., Leitner, W., Neu, R., Plappert, H., Rohwer, T., Staudt, G., Straßer, M., Weite, S., Walz, M., Eversheim, P. D., Hinterberger, F., 1987. Measurement and Folding–Potential Analysis of The Elastic α-Scattering on Light Nuclei. *Zeitschrift für Physik A Atomic Nuclei* 326 (4): 373-381.
- (20) Corelli, J. C., Bleuler, E., and Tendam, D. J., 1959. Scattering of 18-MeV Alpha Particles by ¹²C, ¹⁶O and ³²S. *Physical Review* 116: 1184.
- (21) Carter, E. B., Mitchell, G. E., and Davis, R. H., 1964. Elastic Scattering of Alpha Particles by ¹²C in The Bombarding Energy Range 10 to 19 MeV. *Physical Review B* 133: 1421.
- (22) Hauser, G., Löhken R., Rebel H., Schatz, G., Schweimer, G. W., Specht J., 1969. Elastic Scattering of 104 MeV Alpha Particles. *Nuclear Physics A* 128 (1): 81-109.

- (23) Oeschler, H., Fuchs, H., Schröter, H., 1973. Study of Enhanced Backward α-Scattering on Nuclei with A= 12-18. *Nuclear Physics A* 202 (3): 513-529.
- (24) Smith, S. M., Tibell, G., Cowley, A. A., Goldberg, D. A., Pugh, H. G., Reichart, W., Wall, N. S., 1973. The (α, α) , (α, α') and $(\alpha, {}^{3}\text{He})$ Reactions on ${}^{12}\text{C}$ at 139 MeV. *Nuclear Physics A* 207 (2): 273-288.
- (25) Wiktor, S., Mayer-Böricke, C., Kiss, A., Rogge, M., Turek, P., 1981. Elastic Scattering of 120, 145 and 172.5 MeV α-Particles by ¹²C, ²⁴Mg and ²⁷Al and Optical Model Analysis. *Acta Physica Polonica B* 12 (5): 491-503.
- (26) Tatischeff, B., Brissaud, I., 1970. 166 MeV Elastic and Inelastic Alpha-Particle Scattering; Macroscobic and Microscobic Analysis. *Nuclear Physics* A 155 (1): 89-108.
- (27) Kürkçüoğlu, M. E., 2006. ¹⁶O+¹⁶O Esnek Saçılmasının Fenomenolojik ve Mikroskobik Potansiyeller ile Optik Model Analizleri. Zonguldak Karaelmas Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Doktora Tezi, Zonguldak.
- (28) Krane K. S., (Çeviri Editörü: B. Şarer), 2002. Nükleer Fizik 2. Cilt, Palme Yayıncılık, Ankara.
- (29) Weisskopf, V. F., 1970. Three Steps in the Structure of Matter, *Physics Today* 23 (8): 17-24.
- (30) Küçük, Y., 2005. ¹²C+¹²C Elastik Saçılma Reaksiyonunun Düşük Enerjilerde Optik Model Kullanılarak İncelenmesi. Erciyes Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Kayseri.
- (31) Satchler, G. R., 1980. *Introduction to Nuclear Reactions*. The Macmillon Press Ltd, London.
- (32) Moore, M. G., 2009. Quantum Mechanics I, http://www.pa.msu.edu/~mmoore/Lect28_TwoBodyProb.pdf Web adresinden 6 Ocak 2014 tarihinde edinilmiştir.
- (33) Mittal, V. K., Verma, R. C., Gupta, S. C., 2009. Introduction to Nuclear and Particle Physics. PHI Learning Private Limited, New Delhi.
- (34) Kılıç, E., 2004. Hızlı Nötron Tepkimeleri İçin İstatistik Model Hesabı. İstanbul Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.
- (35) Eisberg, R. M., 1961. Fundamentals of Modern Physics. John Wiley & Sons, Inc., London.

- (36) Burcham, W. E., 1973. *Nuclear Physics an Introduction*. Longman Group Limited, London.
- (37) Koçak, G., 2005. Nükleer Kümelenme: Nükleer Reaksiyon ve Yapı Formalizmine Uygulanması. Erciyes Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Kayseri.
- (38) Satchler G. R., 1983. *Direct Nuclear Reaction*. Oxford University Press. New York.
- (39) Thompson, I. J., 1997. FRESCO, a Coupled-Channels Code, Unpublished, England.

ÖZGEÇMİŞ

1987 yılında Giresun' da doğdu. İlk ve ortaöğrenimini Giresun' da tamamladı. 2007 yılında girdiği Giresun Üniversitesi Fen - Edebiyat Fakültesi Fizik Bölümünden 2011 yılında mezun oldu. Aynı yıl Giresun Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Fizik Anabilim Dalında yüksek lisans eğitimine başladı.